

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ.
Львів, Ринна ч. 10, II, пов.
Конто пост. швид. 143.322.
Адреса для телеграм:
«Діло» Львів.
Гол. Редактор приймає від
11—12 год. перепозвоненням
Рукописи не звертаються.

ПЕРЕДПЛАТА.
М сично: в краю 450 зол.
За границею:
В Америці і доволу, Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр. фр.
Голландії 20 фр. фр., Чехо-
словацьки 30 ч. фр., Румунії 15
лей, Болгарії 750 ал., Австрії
р. ш. — Зима, адреси і зов.

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАЙСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

На одному відтинку Балкану.

Львів, 3. січня 1929.

Балкан прийняли в Європі, а також у нас, ажажати якоюсь напів екзотичною занархізованою країною. Балкан дав європейським публіцистам і політикам змогу утворити назву специфічний термін „балканізація“, що означає безпорядки, анархію, атентати, політичні вбивства і т. д. Балкан був причиною не однієї війни. З нього почалася безпосередньо, як відомо, і велика європейська війна, що причинила міжнародній арені до деякої дегралації Європи в політичному й економічному розумінні. Балкан — це та закутина Європи, в якій завжди снували і німі снують деякі європейські потуги свої політичні інтриги та снують зародки майбутніх конфліктів.

Завдяки відомі є тепер в світі італійсько-фашистські аспірації до політичної гегемонії на Балкані. Не менше відомі і суперництва Франції з тими фашистськими аспіраціями. А вже чи не найкраще відомий є факт, що всі балканські держави як були перед великою війною так і тепер є аварядими при снуванні чужих великодержавних імперіалістичних інтриг, які творяться з правими три допомози вилугой використовування давніх історичних і найновіших повоєнних антагонізмів між родючими державами Балкану. Найтрагічніше на Балкані те, що відносно з тамтих держав не може ніяк визбутися своїх антагонізмів і те, що кожна з них має ще й окремі свої, чисто внутрішні, болячки, які їх цікаво ослаблюють і хоч не хоч показують в об'єкти великодержавних павуків, тобто імперіалістичних великодержав та їх адолюційних інтриг.

Югославія крім антагонізмів з Італією, Мадярином та Болгарією має ще й свої внутрішні труднощі, а саме кордастські питання. Не позбавлена тих зовнішніх і внутрішніх труднощів Греція, не відійшла від них і Болгарія. І саме про цю останню хочемо тодати кілька інформацій.

Болгарія чи не найнещасніша країна на Балкані, не ажажжати на ведичне героїство і незрівняну повсякденну війну для рідного краю. Ми нулодо їм навістину й страшний елементарні катастрофи, а ще перед тим і потім була вона морально потрясена кількома політичними атентатами. В усіх балканських країн Болгарія була і є найблизкою до нас. Тому й не диво, що в нас є багато симпатій і симпатиків для неї. Останніми часами пронеслися через європейську пресу вправді неясні та невизначені, але всеж доволі тривожні вістки про те, що в Болгарії ажажжати на поважні внутрішні труднощі, і навіть на державний переворот. Питаємо навіть про те, що повед македонських революціонерів Микхайлов підготував похід на Софію. Яке в дійсності представляють собі справи в Болгарії?

У паризьких „Послідніх Новостях“ нахилимо дуже цінний допис „Макоїна“ з Софії на що тему, з якого доводимо, що всі ці погодошки писані просто з пачки. Ми нулодо осені була в Софії кілька випадків політичних убиств, що досі не просліджені, але вони без сумніву були діяння з македонською справою. Бо треба знати, що Маке-

донія — це для Болгарії незвичайно болюча справа. Попри те вони набирає немовно прикрих при- знак трагізму ще й тому, що в самій македонській революційній організації йде тепер завзята боротьба. На провінції теж були випадки політичних убиств у зв'язку з тією організацією. Та все не діялося, так сказати, у підпіллі.

На поверхні болгарського політичного життя нема таких антагонізмів і конфліктів. І навіть навпаки, в останньому часі помітні признаки оздоровлювання політичного життя. Вказує на те хочби та обставина, що деякі політичні групи роблять успішні заходи для взаємного об'єднання. В осені відбулися з'їзди кількох партій, що є в опозиції до теперішнього уряду. І на з'їзді соціалістів і на з'їзді демократів і на з'їзді національних лібералів були помітні консолідаційні заходи та успіхи. Наприклад націонал-ліберали успішні довести до злиття двох своїх груп, з яких одна мала назву сламбулістів. Так само об'єдналися в одну партію аж три соціалістичні групи. Всі ці консолідаційні здвижки відбуваються й тепер, передовсім з уваги на недалекі вибори.

Теперішній уряд поважно рахується з опозицією і працює в поєднуючому дусі серед тих політичних груп, на яких опирається, особливо серед т. зв. Демократичного

Союзу (Сговору). Але все те не виходить поза межі арівноваженої парламентарної боротьби і парламентарних комбінацій. Отже усім тривожні вістки про назріваний переворот не відповідають дійсності.

Інша річ, що переворотові аспірації мають у Болгарії комуністи, але вони тепер там слабосилі. Не виключено, що думка про переворот живе і в крайних правих, недовольних теперішнім, на їх думку, занадто ліберальним урядом. Але ті праві в Болгарії слабші від комуністів. Уряд ні з одною ці з другою небезпечною поважно не рахується і навіть не робить ніяких заходів для її парализування. Тільки з уваги на сусідські відносини з Югославією проголосив він вже давно воєнне положення в двох пограничних округах, а саме в Петрицьким і Кістендальським. Зроблено це тому, щоб македонські революціонери не переходили з болгарської території на територію сербську.

В господарському житті Болгарії після давньої кризи, загостреної елементарними нещастями, поволи приходить оздоровлюючий хвилі, особливо по недавню добутий Болгарією пошпичі.

Взявши сказане на увагу, всі погодошки про назріваний переворот у Болгарії треба ажажжати фантастичними.

Український Високий Педагогічний Інститут у Празі.

(З нагоди п'ятиліття існування: 1923—1928.)

Якщо до цього часу щось і поминалося в пресі про українські високі школи в Чехословацькій, то про Український Високий Педагогічний Інститут ім. М. Драгоманова в Празі було сказано дуже мало. А тимчасом про цю нову й модерну нашу високу школу слід сказати трохи більше, бодей тепер, коли в осені 1928 р. оповиналося п'ять років її існування, коли зроблено перший випуск педагогів середніх шкіл і нарешті, коли в цій школі відбулися перші промови абсолювентів на докторів історично-літературних і математично-природничих наук.

П'ять років існування української високі школи в теперішній бурхливий час та ще за чужини — це справді наше національне свято. Тем більше — високі педагогічної школи, першої української високі школи цього типу, що тогочас не лише педагогів середніх шкіл, а й організаторів шкільної справи.

Коли пригадати, які школи і яких педагогів мала Україна до революції, а потім і по революції, то заснування і вже активічне існування спеціальної педагогічної української високі школи є дійсно новим явищем в часах нашого нашоколіття. Справді: хіба школа не є тим найкращим, чим може похвалитися нація, чи держава? Недаром-же, коли запитувати провідні історики, що

у них є найкращого, то відстають відомі: Школи. — А ще що? — „Школи“. — А ще що? Школи. Але добру школу організує лише добрий педагог, а доброго педагога дасть лише добра школа.

Ініціатива заснування в 1923 р. в Празі Педагогічного Інституту належить б. Українському Громадянському Комітетові в ЧСР. Це не висока школа з чотирьохрічним (всім семестрів) курсом навчання, до якої приймалися особи із закінченою середньою освітою. Інститут має три відділи (факультети): 1) Історично-літературний, а підвідділами — а) історії і суспільних наук, б) літератури і мистецтва; 2) Математично-Природничий, а підвідділами — а) математики, б) природознавства; 3) Муніципально-Педагогічний, а підвідділами — а) вчення соціального світу, б) дитинства, в) скрині.

При Інституті є середня школа — реформована реальна гімназія, де студенти провадять практичні вправи, при чому ці вправи для кожного студента обов'язкові. Також для кожного студента обов'язково загально-освітні (між іншим з широкого обсягу філософії) і педагогічні предмети, а також ажажжати взаєдифікація педагога середніх шкіл. Кожен студент мусить ще провадити читальні предмети з українознавства, при чому для студентів першого відділу (історично-літературного) а дуже широкому обсягу.

На Святій

Великий вибір порцеляни, скла, кришталю, сервісів обідних, сервісів до чорної і білої кави, полудниш, тарілок пошавних від 0.35 сот. — скляних від 0.16 сот., столових накривті з ажажжати і тислого срібла фразета порука фірма

Олександр Онисько
Львів, вул. Галицька ч. 20.
1196 (Рів. Вавою) 1-1

а для другого і третього відділів — у менту. Система викладів курсова. Семінари й лабораторії вправні, на і на інших високих школах. Не рахуючи вправ і колекцій, кожному студенту за час навчання доводиться писати понад тридцять ісеитів і ажажжати ще дві дипломні ісеити. При дипломних ісеитах ажажжати дві дипломні праці: каліграфію, усе ісеити і образкові ісеити в середній школі.

Слід ажажжати, що від студентів ажажжати допомогати роботи. Щоб ажажжати Педагогічний Інститут, треба дуже поважно працювати майже п'ять літ, бо абсолювенти ісеити прослушавши 8 семестрів і виконавши всіх установлених ажажжати мусять ажажжати пів року, а то й три чверть року працювати над дипломними ісеитами. Недаром у Празі ажажжати, що в Студентському Домі (ету дитини ісеити і приміщення для студентів) ажажжати над підготовкою до ісеитів лише студенти-медики та студенти-педагогі.

Може й справді ажажжати від студентів на великі, але моєже й модерні українські висока школа в Європі не тільки може, а й мусить ажажжати до справжнього рівня тутешніх високих шкіл шалом упертої праці і ажажжати (професура).

Крім студій студентам доводиться ще багато працювати при Інституті в різних гуртках і комісіях, як прим. у ажажжати „Світ“, в європейських гуртках ажажжати, а також у Студентській Громаді.

Одначе треба ще ажажжати велику й тяжку працю професурі, які доводиться і ажажжати для студентів українських підручників і працювати над українською термінологією і працювати в товариствах (Педагогічно-Філософське Т-во, Біологічне Т-во), гуртках, комітетах і репрезентуцій Інституту, брати участь в різних міжнародних наукових, а жасемена педагогічних, ажажжати, конференціях, нарадах, ажажжати, то-що.

Таким чином всі п'ять років існування Педагогічного Інституту пройшли в напруженій інтенсивній суцільній праці професури і студентів. Очевидно, ажажжати частина організаційної роботи нової школи лягла на рамена ректорату. Першим ректором Інституту був проф. Л. Біленький, що стов на той школи напровадив урештє роки, після цього обрали ректором буюшого пропретора проф. д-ра В. Сімоновича, який стов на той Інституту й дотепер.

Слід ажажжати добре відомості до Педар. Інституту представляють тутешньої ажажжати. Між іншим в свій час міністер д-р Гірка, великий ажажжати українців, на особисте призначення студентів педагогів відновив українською мовою: „Дуже неці мало туті ажажжати студентів Українського Педагогічного Інституту. Україна потребує багато культурних сил, а перадовим добрих учителів. Працьайте й добувайте ажажжати, щоб могли найкраще прислужитися своїй батьківщині Україні!“

Тепер друкується й недаром видко Науковий Збірник Педагогічного Інституту, що містить понад двадцять ажажжати наукових праць професури Інституту. Ряд ажажжати українських учених

Pr. 577/28. Sed okregowy karay we Lwowie postanowil na posiedzeniu niejawnem po wysluchaniu Prokuratora przy tymże Sądzie: a) zatwierdzić po myśli przepisu z art. 76 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10. maja 1927 poz. 306 Dru. Nr. 45 dokonane dnia 23. grudnia 1928. przez Starostwo Odrodzkie we Lwowie zajęcie czasopisma „Dziś“ Nr. 286 z dnia 23. grudnia 1928 z powodu, iż umieszczenia w tem czasopiśmie artykułu pt. „Lwowska kronika“ jako niezawierającego w swej treści znamion jakiegokolwiek czynu karygodnego. Zażalenie wydziałe się odpowiedziałnemu redaktorowi tego czasopisma nakaz by orzeczenie niniejsze umieścić bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie pod rygorem następstew przewidywanem w art. 40 tegoż rozporządzenia. Lwów, dnia 29. grudnia 1928 r. Nawić

po myśli przepisu z artykułu 77 cytowanego rozporządzenia nakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowanego c) natomiast uchylić zajęcie o ile ono dokonane zostało z powodu umieszczenia w tem czasopiśmie artykułu pt. „Lwowska kronika“ jako niezawierającego w swej treści znamion jakiegokolwiek czynu karygodnego. Zażalenie wydziałe się odpowiedziałnemu redaktorowi tego czasopisma nakaz by orzeczenie niniejsze umieścić bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie pod rygorem następstew przewidywanem w art. 40 tegoż rozporządzenia. Lwów, dnia 29. grudnia 1928 r. Nawić

— професора Педаг. Інституту, як акад. проф. Горбачевський, акад. проф. Старков, проф. О. Виховний, проф. С. Рудницький, проф. С. Русова, проф. Д. Дорошенко, проф. д-р В. Соколенко, проф. Ф. Швейк, проф. Л. Віленський, проф. В. Шербаковський, проф. О. Шухатин, проф. Акименко й інші ще при організації школи гарантували їй добре майбутнє.

І ось тепер, коли минуло п'ять років, коли вийшла перша кадра вчителів педагогіки і організаторів української школи, ми зовсім потрібним поділилися з широкими колами українського громадянства нашою візією. Хоча доведення на загально-національному фронті всього лише п'ятдесятстві кваліфікованих робітників не є дуже помітним числом, але зате ці п'ятдесятстві педагогік добре вишколені в українській високій педагогічній школі, а школі так би мовити, незалежної науки, що не підпадала тим чи іншим політичним впливам.

Велика робота чекає на цих культурних робітників на українських землях. Але, ми не можемо хотіти нашої тривоги за них, коли перед нами постає болюче питання: чи ці п'ятдесятстві учених педагогік матимуть можливість працювати в українській школі на Україні? Чи українське громадянство усвідомить собі їх роль в організації нашої школи і переборе всі труднощі, щоб уможливити їм переїзд на чужині на українські землі для праці? Чи напавши — ці цілі робітники розпоромяться і марно загинуть на чужині?

Темчасом (з закінчених Педагогічний Інститут мали можливість вийти на Велику Україну лише четверо, де дістали призначення в середніх школах і технікумах, отже видно, що й там одразу оцінили високо кваліфікованих педагогіків. Шість білих душ вийшло за західно-українські землі, але про них ще не маємо відомостей, чи зацікавлені ними українське громадянство й дало їм можливість працювати в українській школі.

Решта — темчасом на чужині. Ясно не рахувати десятки осіб, що працюють науково при Інституті, а яких уже п'ять промувалося на докторів, то всі вони розійшлися на різні, переважно фізичні роботи, де працюють як звичайні робітники-чорноробочі. Коли українці, що покідали на чужині високі технічні школи, хоча з великим трудом дістануть тут

На Ялинку і Новий Рік!

Бонжури в ціні від зол. 36 у величезній виборі в одинокій тільки вибірні

Приймається замовлення

на пижами також з доставлених матеріалів.

К. Штір -- Львів

Сикстуська 33.

1189 2—3

якусь посаду по своєму фаху, то українські педагоги ніколи на чужині роботи по своєму фаху не дістануть. Можна наперед сказати, що наші педагоги, розпоромені по австрії і шалити за три, чотири роки будуть страчені для справи, до якої з такою ідеєю, з такою посвятою готовилися.

Тому, що в Празі і взагалі в Чехословаччині нашою чоловікові тяжко дістати роботу навіть звичайного фізичного робітника, відки наші педагоги уже вийшли на чорні роботи до Франції та до інших країн. Незабаром мабуть розіллється й інші. Отже доля п'ятдесятстві висококваліфікованих українських педагогіків середніх шкіл тепер в руках українського громадянства. Чи матимуть вони можливість кнайворіше працювати в українській школі, чи розпоромившись марно загинуть на чужині, загинуть, доки розвинується?

Мих. Обідний.

Українське представництво в Ромулі.

Українські посли й сенатори в бунарштенських законодавчих установах.

З „Хліборобської Правади“, органу нац.парламентичної партії для українців, довідуємося, що при недавніх виборах до ромул. закон. установ вибрано з українців: ред. Костя Кракалію (булого учителя) й учня Григорія Андришчука, обох з Букочини та Інокентія Заболотного з пов. Хотин — до камери (парламенту) й д-ра Володимира Залозецького до сенату. Всі три вибрані посли-українці перейшли з лівих нац.парламентичної партії, якої кандидатами вони були. Головою Української Нин. Партії д-р Волод. Залозецький вибраний до сенату не кандидат українського населення — в порозумінні з нац.парламентичною партією, яка свого кандидата проти нього не виставляла. Зі всіх

сенаторів, вибраних на Букочині, алебув д-р Залозецький найбільше голосів.

Крім вищесказаних представників українського населення з лівих нац.парламентичної партії вийшов і один посол, що називав себе „русским“, а саме Коллаз, вибраний у Хотинщині. Коллаз, як вжито у „Хліб. Праваді“, буде домагатися від ромулського уряду асигнування на Хотинщині не українських, а російських шкіл, хоч там ніяких москалів нема.

Цікаво, що при попередніх виборах в 1926 р. українське населення в Ромулі мало більше своїх заступників, ніж тепер. Так у 1926 р. вибрано до камери К. Кракалію і двох „русских“ (Велигерського і Смеретинського) з Букочини та двох безполітичних („малоросів“) з Бессарабії. В сенаті асидало тоді двох українців: колишній посол до австрійського парламенту Лушавенч і б. посол до букочинського союзу Лисан.

Випу за таке слабе чисельно представництво українського народу в ромулських законодавчих установах поносять очевидно самі українці, які не поділяли про власну національну організацію і про її поширення в масах, а волями розбрілися по чужих, ромулських партіях і текати від них асиміляції. Недостача власної політичної організації і слабкий зв'язок інтелігенції з рідним народом — це головна причина недовлі ромулських українців при виборах.

ВСЯ КОЛЯДА ДЛЯ „РІДНОЇ ШКОЛИ“!
Всі Кружки „Рідної Школи“, Читальні, Луги, Союзи, Кооперативи, Церковні Брацтва, співацькі, музичні й аматорські гурти, українські громадини, громадинки, мелоді Гіттери — колядують і щедрують тільки на „Рідну Школу“.

ЦІНИ ЛИБЬКІ НА ЯЛИНКУ

МАГАЗИН ПОЛОТНА І ВІЛНИ

ЯН РІДЛЬ

1791 ЛЬВІВ АКАДЕМІЧНА 2.

ВІДГУКИ ДНІА.

Буває...

В нас так:

— Той ідіот закладає лаусу фешину.
— Що ви кажете?
— Сказо даю, Верят чистий. Не че да грошей подати.

— Ний, думаете, він має гроші? От, десь пошпик, десь ашме на фелеті сервіска і буде зрутати.

— Смішак! Не силі би то в бяр, аз у Бога за даярину. Яка платня і тава і, как постіля, і титул чоловік нас і становить і пошаву на „Бесіди“. Йому говори, але до фантастичні вибери що небуло з голови.

— І не треба. Некай!... Тільки, щоб єго в біду не впадує.

— То-то.

— А-а-а.

— Сам він напавмо дофобричався до криміналу.

— Не зашкочить.

— Навіть поможе.

— Гірі!

— Герет!

Меняк рік — фабрика держити. Ми нас другий — фабрика розвивається. Ми нас третій — фабрика для пробити. Крам добрий, ціни дешеві, покупи ашводені.

Тоді в нас так:

— Знаєте, та фабрика — то досвід інтерес.

— Певно, що добрий. Я не нас тому три роки казав.

— І я так само.

— Тільки але, що в таких руках.

— Радий! Той чоловік тільки нас бачить, більше нічого. А прайма, хто як не ми, як не наш народ дав йому ашвостенцію?

— То, ашвете, нема ішої ради, тільки треба заложити другу фабрику, але ашоперативно. Показується, що на нас мова на заробити, що то в нас іде.

— Ше й аш!

— А тоді йому кришка!

— То-то-то!

ЮЛІАН РОМАНЧУК.

Два останні цісарі Австрії.

(З моїх споминів.)

(Докічення.)

Останній раз розмовляв я з цісарем Фр. Йос. як член нашої парламентарної репрезентації в справі останньої виборчої реформи. До депутатів належали ще митрополит, як член палати панів і д-р Король з палати послів від „старорусинів“. Ми просили вняти на увагу справедливо наші домагання в новій ординації. Я казав не тільки на велике анекстування наших прав у дотеперішнім законі, але також на виконування закону з кривдою для нас, що ашпереходить між справедливості. Цісар відповів, що і ми переступаємо межу між нами. Я сказав на те, що де може торкатися хіба поодиноких осіб в окремих випадках, коли люди є доведені до крайності, а ашрештою загал держиться належної міри. Цісар відповів ашнову, що має певні докази також иншої агресивної поведінки. Пос. Король казав мені потім, що я різко промовляю до цісаря, а щодо згаданих уваг цісаря, то він має певно на думці ашстру телеграму, яку наші дітчі Рогатинщини кілька днів тому вислали до цісаря. Про цю телеграму я тоді не знав.

Шаком инакші були прийняті у цісари Карла. Коли Франц Йосиф був усе чемним, хоча при цьому штивним і формальним, Карла змів бути дуже людським.

Перший раз приймав мене Карла разом з д-ром Костем Левинським. Ми чекали на нього майже чверть

години. Прийшовши, він виправдував найперше своє спізнання, потім подав руку і прохав сігати. Цього у Франц Йосифа ніколи не могло бути. Перше він не був би спізнився, потім не подав би руки і приймав завісида настоячки. Розмова йшла про положення і потреби нашого народу, досить вільно і докладно. Ми давали всі потрібні ашяснення і висказували наші побажання. Взагалі розмова мала характер чисто інформаційний.

Ще кілька разів був я у цісари Карла разом з иншими членами парламентарної президії або нашого клубу. Раз дістав я запрошення з такою адресою: „An Seine Durchleucht (swiatłosc), den Herrn Ministerialrat Julian Romanczuk“. Ця адреса ашдувала мене і розсмішила. Ці два титули — ашдалося мені — можуть хіба докірливо вказувати на очевидну неможливість р шшого, а на заперення мені другого. Титул „Durchleucht“ належавши лише князям, а я не був і „міністеріальратом“. Враз зі мною була тоді запрошена аш парламентарна президія. Всі інші дістали належний їм титули. Я показував їм моє запрошення: всі дивувалися і дехто казав, що я дістаю титули двох польських членів палати послів, князя Любомирського і міністеріального радника Германа. Хотів я описати пліти до директора надворної канцелярії і синтати його, ашдік така дивна помялка. Та аштак залишив це, щоб не думали, що я на основі такого наперу хочу робити собі якісь претенсії. Та я ніколи ніяких більших титулів чи ашдік не тільки не мав, але висказував не раз голосно і прикладно, що з прийняттям проти всяких ордерів і ашдік і зробив би так, як німецький ліберальний посол д-р Менгер,

який не приймав наданого йому ордеру цісарем Франц Йосифом. Тому-то і при великій роздаві ордерів і титулів, після останньої виборчої реформи та анексії Боснії, коли два наші посли дістали високі ашдіки, а єпископ Хоминиши титул Ексцеленції, ця ордерова навала мене оминула.

Найцікавішою була моя остання ашдіція у цісари Карла. Приняв він мене самого в Ляксенбургу чи в Шенбруні в горолі (він взагалі не любив приймати в цісарській замку у Відні). Ми розмовляли про загально-державні справи. Цісар питав мене, що я гадаю про недавню іменованого президента міністрів, спеціально його повірника, бузш, секційного шефа в міністерстві, д-ра Зайдлера. Я саме надумувався, що відповісти, коли цісар випередив мене сказав сам: „Er muss sich erst bewähren“. Це був зовсім ашучний висказ і я приткнув і повторив ці слова. Тоді цісар запитав мене: а що я гадаю про пізнішого міністра просити Гусарєка, бузшого професора ашдікск. університету (князьного клерикала). Я висказався рішуче проти нього. З цим міністром мав я тоді свіжу довгу цілогодинну розмову в бюрі міністерства на його запрошення. Йому залежало дуже на тім, щоб ми приймали григоріанський календар, як це власне і зробив тоді уже єп. Хоминиши. Я відповів, що я сам єп. цини календарем і власне ашживав його в колишній мною видаваній газеті „Батьківщина“, та тут мусимо рахуватися з настроєм і ашвикою народу і таку реформу могла би перевести тільки дуже популярна ашлада, що має довіру ашого народу і ашвостенство, а тепер у нас ця справа стоїть слабо з обох боків. Міністро ашказав, що

і протестанти в Німеччині довог прогналися реформі календаря, ашчучи в ній небезпеку для ашого віроісповідання, але ашкінці дітлися переконати, що дійсно небезпек в цьому не було. Розмова ашчичалася тим, що міністр прохав мене, щоб я дідав у напрямі реформи календаря, а я його, щоб він старався про ашповні справедливе і прихильне ставовище до нас. Після моєї негативної ашповіді щодо особи уварєка цісар запитав мене, кого би я ашважав за найвідповіднішого. Тоді я відповів: „Я на це питання не був ашготовований, і боявся би сказати щось таке, що описав могло би показатися хибним“. На це казав цісар: „Подумайте над тим і як когось ашповідного ашнайдете, тодійте мені ашати“.

Дальшу розмову перервав прихід князя Любомирського. Я ашдісно-сти мав на приміті одного з ашзначніших німецьких послів, професора ашжародного права у Віденському університеті Редліха, який ашкий час пробував в Англії і писав про ашанглійську конституцію. Але я сам мусів би раніше його спізнати, чи він тої мисі піднявся би. З тою ашдакою я і ашосирав, хоча ашбагато ашдіався, чи цісар на мою раду ашвернув би увагу, бо мусів ашспитувати таа само і инших. Шукав я проф. Редліха кілька днів, та не міг його ашзнати, а потім парламент відложив-ли і я поїхав до Львова, ашдічавшись, що парламент ашкорі ашнов ашбереться і ашвернує до Відня. Але ашдуга моєї ашжоти мене ашдержала, аш до Відня не ашвернувся і при ашкінці в часі ашарад парламенту, змін міністерств і ашдшої долі Австрії у Відні ашже не був. Чи моя рада цісареві була би ашю ашмогла, не дуже в це вірю.

КОРОЛЬ ПАНЧІХ І КРАВАТОК

ЖОВКІВСЬКА 1.
КАЗОЧНО ДЕШЕВО.

— Анані!
— Гіт!
— Гетге!
Або ще в нас так.
— Пам'яті завождою засту-
пує!
— Чув!
— Ну і т!
— Ну і жажу, що то вининний грім.
— Я то саме думаю
— Але... нехай.
— Нехай! Як має завождо грошей. то
дує даска.
— Звідки має?.. Жебрак, де може, са-
ма приймає.
— Шкода роботи! В нас жіночий ор-
ган має на мало зроуміння і без під-
тримки мужики не адержаться.
— І я так думаю. Ще наби так завадо-
вого замітати з 10 тисяч доларів, то
можна.
— А то тільки десять пачиць.
— І ті не дуже теє...
— Хіткі!
— Хатаха!

Минце рік, другий, третій — часопи
жизня розлітається, ба навіть може не-
задолгого прамосити прибуток.

Тоді в нас так (на зборач чл де там):
— Ставляю внесення, щоб жіночий ор-
ган відібрати від пачі Ікс. Орган є влас-
ністю немого українського жіноцтва, як
такого, і жес жіноцтво має до нього право.
— А я пропоную вибрати ком'єс-мат-
ку, яка створила підкомісії, які разом
з опитуваннями виділовими і іншими ді-
лящими членами (жіночого пола) ви-
брали редакційну колегію, памітали на-
вирішати політики в усіх ділящих життя
і поставили наш орган на відповідний,
що так сказку, європейський рівень.

Пам'яті не годиться.
Мало то принає ІІІ рачію. Більшість
обурена „до жіночого“.

Чому?
Во в нас так!

Галактион Чіпка.

По широкому світі.

Декрет про розширення римського па-
рламенту вийде після 10. січня. Велика
фашистська рада складе спис 400 де-
путатів до нової палати. Вибори будуть
з березня.

Чергова сесія підготовчої комісії роз-
робочить буде складена в кінці цього ро-
ку в Женеві.

Маларинна має прислати до 12 дер-
жав, які скуповали супроти себе таш-
портні вкази.

Король французького уряду повинно по-
дальшати бюджет прийнятий парламентом
і сенатом.

Англія підписала угоду з СРСР на всю
всю деревну продукцію у 1929 р.

Голова Палевооросейської Упії гр. Ку-
дінцев-Калергі у новорічний пошлюку
висловлює всі держави до конференції з
метою заступання посередництва сою-
зу.

Палестинські араби передали комісії
палестини ноту, якою домагаються
застати там демократичний лад і на во-
го принципах призначити вибори до па-
рламенту в Палестині.

У Лондоні почалися наради конгресу
«Бюлеті-ревілюїстів»: є 190 делегатів з
13 держав.

Театри.

Кооператива „Український Театр“
від дир. Я. Стадника.
Четвер 1-го, г. 3-30 попол. „Малена“,
Словарного (для шкільної молоді).

Землемий М сьний театр:
Четвер 1-го, г. 7-30 веч. „Одна оди-
нока мн“.

Пятниця 4-го, г. 7-30 веч. „Летун Рам-
ло“.

Субота 5-го, 1-30 попол. „Польський
Висоцький“.

Субота 5-го, г. 7-30 веч. „Намисто Ма-
донни“.

Кіна.

„Амбасадор“ „Людська сміх“ з К. Вай-
тс.

„Окс“ „Житий пашпорт“.
„Окс“ „Висоцький“.
„Окс“ „Шкільний“.
„Фетаворіана“ „Борай“.

Ріжні вісти.

СПРАВА БЕСАРАВІ.

В московських більшовицьких колах на-
жуть-но ромунистичному урядові не зробле-
но того самого пропозиції підписати о-
кремній пакт, що в Польщі тому, що Ро-
муни обстоює своє становище в справі
Бесаравії.

ПОЛЬША СТАРАЄТЬСЯ ДІСТАТИ НОВУ
ПОЗИЧКУ.

Є чутки, що внаслід фінансового дога-
дника Польського Банку Девен до Амери-
ки є в зазначі заходами польського уряду
дістати нову стамбульську позичку поль-
ської. Позичка мала би бути призначена
на застав залізничних об'єктів.

МАРШ ПІСУДСЬКИЙ ХОРИП.

На новорічний святі на Замку не було
маршала Пісудського з причини недуги.

НОВИ РІВІЗИТОР ЛЬВ. КУРАТОРІ.

На днях міністр освіти підписав імену-
вання нового ривізтора шкіл у львівській
кураторії. Візитатором буде Панічевіч.

ЗАЛІЗНИЦА КАТАСТРОФА.

На станції Збидів біля Рівня роз'їзді ауд-
рився поїзд, що їхав із Розвадів з на-
ршавським поїздом. Було ніч і раніш.
Оба поїзди і найближчі вагони зміщені
завсім.

КАМЕННИЧІ СТОРОЖІ ЗДАВАТИМУТЬ
ІСПИТИ.

Урядовий комісаріат опрацює роз-
порядок про кваліфікації й обов'язки ка-
менничих сторожів. При громадських ста-
ростах покласти до життя кваліфікацій-
ні комісії для екзамінування кандидатів на
каменничих сторожів. Сторожі мусять
вміти читати та писати, мусять бути орієн-
туватися в адміністративних і санітарних
прписках. Кваліфікаційні комісії будуть
теж істанцією, що розглядати заявлен-
ня комирників на сторожів. Власники до-
міа мусять прийняти сторожів лише
за посередництвом Держ. Уряду Посе-
редництва Праці, щоб так роборювати
торговлю становилиши каменничих сто-
рожів.

ІНДІЯ ДОМАГАЄТЬСЯ НОВОЇ КОНСТИ-
ТУЦІ.

Індійський народний конгрес у Калькуті
ухвалив Гандієву резолюцію, яка заявила,
що конгрес зорганізує бойкот проти пла-
чення податків, коли англ. уряд до кінця
1929 р. не прийме опрацьованого проекту,
що передбачує нову конституцію Індії,
яка то конституція зробила би з Індії до-
мінію.

АНГЛІЙСЬКИЙ КОРОЛЬ УМИРАЄ.

Вечером на Новий Рік наступили в здо-
ров'ї англійського короля значне погір-
шення. Чотири лікарі, що є постійно при
дому короля, втрачали надію вдержати
короля довший час при житті. Не зважа-
ючи на всі способи катастрофи не
дається оминити. До короля закликали
дої всіх найкращих лікарів.

ЮГОСЛАВІЙСЬКИЙ КОРОЛЬ ПРИНЯВ
ДИМІСІЮ КАБІНЕТУ.

Президент югославійської ради міні-
стрів Корочец повідомив на засіданні
ради, що король прийняв димісію цілого
кабінету.

В АФГАНІ.

До Лондону прийшли вістки, що в про-
між 20 миль довкола Кабула нема вже по-
встанців. Амазгула виплати южкам заля-
гаючи платні тай так побачує ознаї з при-
чини невдоволення.

НОВИНКИ

— Голодівка увязників. У в'язниці в Бе-
режанях почало вчера голодівку 17 в'я-
знів, об'явнених до в'язниці з 58. Ос-
тінх приїздиши — всім гімназістам: Яки-
меч, Борис, Шумоговський, Душин, Га-
ліа, Кальба, Комаринський і Буалки, і де-
вять буши. УСС-ів: Сагайдин, Штепо-
ванний, Буалк, Семчинин, Тихайло, Ми-
шин, Вітик, Бакошиа і Колодизький.

— Свято Явлинку „Рідної Школи“, яке
відбулося 1. січня на горі св. Юра, випало,
що зважаючи на студений зимовий вітер,

дуже величаво. Явлинку, кільканадцять ме-
трів високу, прибрану жовто-білосніжними
хорутками, стійками і лампочками, з
великими буквами Р. Ш. на верху, заво-
нені з електричних жарівок, окупили
весь час наші симпатичні й до кожної та-
кої народної присуду все готові дласту-
ли в односторонь. Високопатріотичну про-
повідь виголосив о. Омелян Горчинський,
коляди співали три хори: один під прово-
дом ради Купчинського, другий семіна-
ристів, третій семінаристів Р. Ш. під про-
водом проф. Гриневичкого. Архиді-
яцького благословення уділяв вірним з
балькону палати о. митрополит Шентий-
ський. Народу було непрогадані маси, тіл-
ки наша інтелгенція цього року, на жаль,
не дописала. А наші мішани, робітники і
молодь хотіли бачити на всіх народних
святках свою інтелгенцію, своїх провіс-
ників. При цій нагоді пригадується, що
явлинку стійоме до кінця Різдвяних свят,
оскільки від неї до середини лютого в
12 год. випадає і від 4—5 год. полог.
Пропам'ятна книга „Рідної Школи“, яку
випускали вчера свої дрібні дати назива-
ли діти, буде лежати при явлинці в часі
свят в тих самих годинах. „Рідна Школа“
має надію, що явлинку принесє й цього
року, полюбів як минулого, принайменше
тисячку золотих з косяків.

— На карті „Рідної Школи“, звільнюючі
іа півночі підчас свят, зложив далше:
Скерегата Іван, Львів-Богданівка 6 год.,
Герасимович Іван, Львів 5 год., Заніс-
ський Богдан, Львів 2 год., Володимир Са-
вчинський, Розділь 2 год. — Хто далший?

— Гарний почин. Студенти духовної се-
минарії у Львові рішили на своїх сход-
ках дня 11. листопада зрідити туюжню й
алькоголю, щоб дати приклад як треба
в пошті на події 1. листопада. Вони зо-
бавлялись сказати по 3 год. місячно на
рідні установи, а в першу чергу на покрит-
ті шкіл в Академічному Домі. У листопаді
абрали вони 607 год. Крім цього 158 бого-
славів зрідли частини харчі для допо-
моги сирітським незможним товаришам.

— Весела ніч, не новорічна. Люди йдучи
на дустрі Нового Року вважали, що дуст-
рінуть його найкраще йдучи непомітною
ходою, наванта. Наслідок цієї веселої тра-
диції, згідно з якою треба винищити в ні-
сті всякий лишу скількись алкоголю, та-
кий, що на другий день уранні багато о-
сід не вертає до хати власними ногами,
тільки каргою — рятункового погослава.
Львів може бути гордий, що його рятун-
кове погославо не дарувалося в ніч з 31.
грудня на 1. січня і 40 осіб, покращених
від скал, ножи і інших предметів, узяло
під свою опіку.

— „Зна“ вясное. Від редакції сатирич-
ного журналу „Зна“ за підписами А. Ва-
ртового і Е. Козака дістаємо таке вяснен-
ня в справі поезії п. а. „Сенаторка“: „Цей
вірш прийшов як донос з дуже поваж-
них кол і передав нам його дуже поваж-
на людина. Це й було причиною, що нова
редакція, яка від місяця редагує“ часопи-
с і тим самим не мала ще змоги сягнути
в гайбину настроїв і недомог нашних
жіночих організацій, не зважала кончеши
перевіряти донос пошментах у цьому
віршованому дописі. Редакція дала віру-
чим поважним одиницям з кол організо-
ваного жіноцтва і цей донос помістила.
Нам жаль і прикро, що заслужено ділячу
зустріла з нашої віни кризис і що згад-
аний донос пошментах саме на сторінках о-
диночного українського сатирично-гумор-
истичного журналу „Зна“. Нашою метою
є не підганяти жіночий рух і його про-
відників, а боротися з нездоровими на-
строями. Іх квалістю і сполучувати до
застанови над їхніми причинами. Редакція
керується тим, що жадом гумору й
сатири можна дістати рани національного
організму“. Від себе можемо додати до
цього хіба таке: Цього рода вяснення не
виправдує дох нездорових фактів: 1) що
одиничні з кол організованого жіноцтва
воюють між собою такою грубою зброєю,
2) що редакція сатиричного журналу, який
хоче „дістати рани національного органі-
зму“ не орієнтується не тільки в наших об-
ставинах, але не розуміє різниці між не-
смащними грубими наклепами і дотепом,
а вірші там помішувати вважає „допи-
сами“.

— Пророчтва на 1929 рік. Англійські
астрологи і ексцентричні пересилателі люд-
ству а Новами Рокотом у новій альманаху
Мурра деякі пророчтва. Послухайте, що
Мурра деякі пророчтва: війну на Близьких
Сході; турецько-грецький конфлікт; ка-
тастрофи в Китаю та Індії; жабу в Ав-
стрії та Японії; великий воздушний біс
(то з ким не знати); атеїстичні, корабельні
та залізничні катастрофи; унаслід англ.
уряду; революції в Аргентині; домашню
війну в Японії; окупацію Австрії і країн
біс у Палестині проти англійців (мо-
жно бунт жидів); бораї та землетруси
в Аеросі; обвалювання в Німеччині і Асто-

Подяка.

Всім ВП. Землякам, що зволени
вшанувати мій сорочікатий ювілей
своєю привітністю, як і Тим, що вшану-
вали мене в цей найкращий день
могого життя ласкавими привітаннями,
складую отсею дорогою мою сер-
дечну дяку.

Коломия, 28. XII. 1928.

Д-р АНДРІЙ ЧАЙКОВСЬКИЙ.

паді; вибухи газів і пожежі в грудні. До
цього списку треба додати два тижні
випадків смерті внаслідок державних му-
жик, учених і політиків, кілька змис і кіль-
ка політичних трагедій. Кажучи щиро: не
майже бузевна хроніка минулого року.
Не знаємо, як усі ці нещасть відержать
загал, але хвилює будуть пошуватись
серед них як риба в воді: буде про що
писати.

— Ріжні вісти. Австрійські єпископи на
конференції в Зальцбургу рішили, що не
можна вживати назви „реалістичні соціалі-
сти“, тому, що папа Лев XIII. виразно осу-
див християнських соціалістів і що така
назва дає приток до непорозуміння.

Заявля, що Стали такі не дозволяти
Троцькому влізати на Крим, тому, що він
не хоче скласти заяву про солідарність з
політикою уряду. — Мюнхенський про-
фесор Ганс Фішер створив синтетично
після 17-місяч дослідів залізничної силі-
ни червоного барвника кроки. — Но-
воросійський губернатор затвердив 31. грудня
9 смертних засудів за грабінки та збівства.

— Мозолі ползуча в Америці. Останні
статистика стверджує, що після війни в
Америці люди почали дуже молоді же-
нитись і виходити змужж. Зовсім проти-
легше являється як у нас. Минулого року
350.000 американок вийшло заміж асели
дівочими до 16 р. життя. У деяких ста-
тах, напр. у штаті Нью Йорку, 18-літні
дівчата може вийти заміж не питаючи
згоди своїх батьків. Відсоток нещасливих
пожурж є в Спол. Державх він такий
великий, що передбачують зміну зако-
нодавства щодо мінімального „шлюбного
віку“.

— Табачковий фальшивик. У Берліні
продати незалежно від ліцензії колекцію о-
бразів геймліного Ван-Тога. Після ліцен-
зації вяснилось, що всі ці образи —
сфальшовані. Вислук газеті Матіас по-
дав в суд якогось Вакера, від якого лі-
цензія ці образи. Вакер заявив, що образи
купив від якогось російського емігранта,
якого імені вивати не може, але може
показати в товаристві позашляного інспек-
тора до Швайнарі, де жила цей таємний,
можливо, геймліний фальшивик.

— Бібліотека Т-ва „Прогресс“, Львів
Ринок ч. 10, п. пок. має найновіші і попе-
редні видання красивого письменства кра-
єї чужини; відчиняє: понеділок і се-
реда від 4—6 год. попол. п'ятниця 12—2
год. неділя 12—1 год. інформації щодня
є буван від 8—11 год.

3 театру.

Кооператива „Український Театр“ від
дир. П. Стадника: „Орфей у пеклі“, ко-
мична опера в 2 діях і 4 виставах П. Оф-
феубаха, в перекладі Юри Шкрумеляка.

Стара, немирна оперетка (чи пачі: ко-
мична опера) Оффеубаха віджила знову
на сцені нашого театру завдяки постанов-
ці дир. Стадника й відомоюму опере-
раші перекладачці Шкрумеляка. Автор
чи автори лібретта давно забути, ситом,
а фавула його така, що перекладачці і ре-
жисер мають засміти дуже адекват поже
до помсти, бо можуть „шпикувати“ діяль-
но дієвих осіб навірогородилиши на-
скрізь актуальними дотепами. Є теж до-
воль місія на аставки й купити на збобо-
дливій темі. Ця обставина, як і нездоланна
музика Оффеубаха є причиною, що „Ор-
фей у пеклі“ не сходиться до-тільки зі сцені
опереткового театру.

Постановка „Орфей у пеклі“ в нашому
театрі не справді, на жаль, наших спо-
дівань, режисерів й акторів дещо не
дали з себе того, що можна й повинні були
дати. З більш як екстремною сценією і П. об-
становкою мусять погодитись, щом до
строї, то вони були загальною зовсім на-
висті, деякі навіть прегарні, хоч характе-
ризацію одної чи другої особи (Орфея,
Рубака як музи) ми доволі були бачити
іншу. Нічого не можна закинути й орке-
стрі, збільшений до 10 осіб, дуже добре
держалися хори і ансамбль-солісти. У
всьому тому сцено було солідно підготу-
ву, чого не можна сказати про саму гру,
яка дала багато до багани, мабуть то-
му, що доту з аккомпаніа (музик) і жі-
нок не опанувала досвід своєї ролі і не-
вільно сподува за сценієм, забуваю-
ючи про гру. Внаслід ефекта дала ку-

„ОЛЬКА“

ТРИКОТАЖІ, ПАНЬОХИ
найтриваліші — найдешевші

РИНОК ч. 35.
біля „Народної Торговлі“.

ДЛЯ ПАНЬ

Гарсонки, пульвери, вовняні
жакети, панчохи, шалі креп., ру-
кавички „Наппа“, торбинки, па-
расолі, манікири, портмонежки,
перфумерія, біжутерія і т. п.

ДЛЯ ДІТЕЙ

Жакетки, камізолки, гарсонки, пу-
львери, райтузи, кашміри, рукавички,
реформи, триноти і т. п.

ПЕРЕКОНАТЕСЯ

про мої низькі ціни і великий вибір

КУПУЙТЕ

тільки практичні дарунки на

ЯЛИНКУ І НОВИЙ РІК

ГУРТ

12.0

у фірмі

ДЕТАЛЬ

2-2

ДІМ МОДИ І ГАЛЯНТЕРІЇ

ЛЕВ ЛЕВЕН СТАНИСЛАВІВ

Р.к основ. 1904.

БЕРКА З. (БІЧНА РИНКУ).

Тел. ч. 371.

ДЛЯ ПАНІВ

Сорочки зафірмові і попелінові, білія
сист. проф. Егера, вовняні і шовкові
шалі, іржавіти, хустинки, гетри, вовня-
ні штучні, рукавички, тещі, портфелі,
папіросниці, апарати до гоління прав-
дливі Жилетте і т. п.

КАЛЬОШІ І СНІГІВЦІ

марин

РЕРЕГЕ І ТРЕТОРН

близькі добре в знаках й на будуче повинні
бути менше докучливими. Наслідком не-
зазначення роль пропав неодиноким до-
теп, не чути ми теж „добровольного“ ку-
лету після третьої відсидки.

З виконавців-жінок відмітимо п-ню Ор-
дана, що голосово була найкраща, п-ю Ста-
влянину (дуже гарний Купідон), п-ю Кри-
влянину (Венера), п-ю Денисину (Публічна
Олімпія — характеристичний низький алей)
і п-ю Беніславну (Ліана). З музик: Бен-
цала в ролі Стіваса, що зобразив різні одес-
ські, Нікітіна в ролі Арістеса і Платона,
що і голосово і сценічно відповіли умови
многим своїм ролям, Недеска (Орфей) і
Рубачка (Алістер). Знаменито була ухарак-
теризованій Кривлянській як Марс.

Не звважаючи на відмічені недоліки, які
на найбільшій виставці мовили було лег-
ко усунути, численна зібрана публіка при-
йняла об'явленого „Орфея в пеклі“ дуже
прихильно. Можна надіятися, що він не-
скоро зійде зі сцени нашого театру і дасть
тисячам наших людей нагоду прийняти й
весело провести вечір.

І. Н.

3 життя наших установ.

Загальні Збори Союзу Українок.

В дні 27. і 28. грудня 1928 р. відбули-
ся у Львові Загальні Збори Союзу Укра-
їнок, получивши відомості делегатів з ці-
лого краю. На зборах були присутні такі
філії С. У. С. Соколя, Пілгали, Свєла,
Радехи, Бережани, Городок, Галич,
Стрий, Синьківський, Вижня, Коломия,
Старий Самбір, Золочів, Клепарів, Калуш,
Жовтва, Рогатин, Яворів, Зборів,
Перемішля, Дольна і Копичини.

Збори відкриває дотеперішня голова
Т-во п-ї Витвицька. До президії ви-
брано панів: К. Мазиньку, Витвицьку
(Коломия), Павловську (Старий Самбір),
Секретарів: п-ні Домогіна і Мудри-
кова. На порядку наради були: а) звіти з
діяльності Голови, Витвицьку; б) звіти фі-
лій; в) вибори нового складу.

Секретарський алей адвала п-ї Дон-
цова, організаційний звіт п-ї Павлов-
ської, а мовили п-ї Пензенська. Про стан
жовткової преси говорила п-ї Залізницька,
а про зв'язки з міжнародними жіночими
організаціями реферувала п-ї пос. Руд-
ницька.

Звіт діяльності Союзу Українок до-
поширивши ще звіти з діяльності тих
займались установ, з яких виключено або
перезаключили мірі працює українське
жінство. До таких установ слід зара-
хувати Українську Захоронку, Марі-
вську Т-во, Порядки Матерей, Комітет До-
згоди Політичним Визам, Жіночий
Кружок „Рідної Школи“ ім. Галиць-
кого і „Труда“.

Час усієї тижня звітами відбулися об-
ширні дискусії. Зокрема широко деба-
товано над справою „Жіночий Дім“, тиж-
невник, що виходить у Коломиї під ред.
сен. О. Кисілевської. Зізна високою по-
внодія і приваблива сен. Кисілевської
та її працю серед жіноцтва і в „Жіночий
Дім“ та різно осягнути пасажи, що по-
казали на сторінках „Знак“ проти особи
і діяльності сен. Кисілевської. Далі за-
становилися над над справою будови
жіночої сімейно-господарської школи.

Постійною присутньою до збору
було Витвицьку. Вибора відбувалися під
гаслами сенатів дотеперішніх жіночих
установ Союзу Українок. Висла їх та-
кий: голосово Союзу Українок вибрано
пос. Мінку Рудницьку; членами зібрання
стали: п-ї Олена Шварцман, Е. Ма-
рушківська, сен. О. Кисілевська, І. Витви-
цька, М. Струтинська, Соколовська О-

лена, д-р Дзєржанська, М. Костунюкова,
І. Левницька, Анна Палай і д-р Софія
Парфянович. До Контрольної Комісії вибі-
рані: п-ні Федорчукова, Майковська і Мо-
розова.

Дописи.

МИКУЛИНЦІ. (Вистава Просвітлянсь-
ко Драма. Гуртка з Тернополя). В на-
шій місті є дуже гарна зала, тому час
до часу загошують до нас наші мандрів-
ники театри або драматичні гуртки. Од-
нак не всі вони і не всі мають більшого
поводження, бо показують Микулинці
без заробітку, а першоді і дофінансують.
Подібно було і з Тернопільським Просві-
тянським Драма. Гуртком, що виставив
у нас 23. грудня „Чар однострою“. Хоч
весь дохід був призначений на „Рідну
Школу“, микулинська громадськість
прийшла на виставу з дуже невеличким
числом. Це тим більше шкода, що члени
гуртка грали дійсно дуже добре, а де-
які зокрема як ругаливські актори. Члени
цього гуртка під проводом режисера п.
Лотоцького повинні не згадуватися бай-
душлистю публіки і працювати далі
безперервно на обраній ними дільниці.

Присутній.

НАЛУШ. (Свято Просвіти). Заходом фі-
лій „Просвіти“ відбулося у нас величез-
не ювілейне свято „Просвіти“ 8. XII.
1928. Розпочалося воно торжественною
Службою Божею в місцевій церкві і па-
нахилом, до якої стало 7 священиків.
Служба місцевий хор, грали оркестра з
Хотиня. Прегарну патрістичну проповідь
виголосив о. Тисовський з Калуша. По
Богослуженню відбувся концерт читаль-
них хорів у великій залі Народного
Дому. Публіка відповідала битком салю,
хорів і переходи. Виступали хори зі
Студинки, Хотиня, Підгорки, Калуша, ді-
тотий хор з сиротського закладу в Калу-
ші й оркестра з Хотиня. Всі хори ви-
ступили зі свого закладу дуже добре, а хоти-
нський хор і оркестра навіть дуже добре.
Хор з Підгорки робив дуже мило вражен-
ня своїм одностроєм, однак вражав
жас трудні мусики і не відда-
ли як слід, хоч дотепер ухилили на найкращий
хор. Декламації, якіми були перепе-
чені хори, випали також добре, особливо
маленька дочка К. Бошня з Підгорки на
причуд гарно віддеклямувала поему Шва-
ченка „До Основоственка“. Матій Козак
зі Студинки віддає „Камінь“ і Франка
також добре як на сцені, лише за ти-
ло. Святочну промову виголовив о. Ма-
йорчак, катехит з Калуша, з акцентом
д-р Коритовський, однак обі промови
мали багато до бажаючих. На таких все-
народних святках промови повинні рішуче
більше уваги звертати на зміст своїх про-
мов, на їх привороження досвідати і до
публіки, зокрема з 90 проц. з селян і се-
ленок. Вечером відбулася вистава „Мата-
ли Полтавці“ заходом аматорського гур-
тка з Калуша, що випала вловно удачно.

Учасник.

ПОСМЕРТНІ ЗГADКИ.

о. Андрій Прухницький, парох Лисок
завинув, рудельного джамату, помер
дня 4. грудня 1928 р. в 77. році життя
і 33 році священства. Похорон відбу-
вся дня 6. грудня 1928. н. П. П.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакції не відповідає

Порядок Богослужень в Празник
Різдва Христового в Архикафедраль-
ній Храм св. ВМ. Юрія у Львові.
— Дня 4. січня — п'ятниця: год. 6, 7, 8 —
Читання Служба Божа, год. 9. рано Пар-
аски часи. Дня 6. січня — Навечеря

Різдва Христового. Порядок як звичайно
в неділю з тою зміною, що Навечеря від-
правляється вже о год. 3. поп. — Дня 7.
січня — Празник Христового Різдва,
год. 3-10 р. Повечеріє Веа. з Лютією,
год. 6 р. 1. читана Служба Божа — про-
повідь, год. 9 р. Торжественна Агіографі-
ська служба Служба Божа, год. 5. поп.
Навечеря. — В слухачі дві святі поради
як найкращо, лише на Собор. П. Богор.
о год. 8 р. відправляється читана Агіо-
графіська Служба Божа з наміреною чле-
ни Братства.

Порядок Богослужень в Празник
Христового Різдва в першій мисії-
Церкві Успення Пр. М. Марії (Воло-
ський). В п'ятницю 4. січня 1929 р.
о год. 8. рано Параски Часи і Обідня.
— В неділю дня 6. січня порядок звичай-
ний. О год. 4. вечірня (без проповіді і
акафисту). — В понеділок дня 7. січня
в Празник Христового Різдва о год. 3.
рано Повечеріє вел. з всеночним. Перша
читана Служба Божа о год. 6. — послід-
ня о 12. Співана Служба Божа о год.
10. (без проповіді). О год. 4. і пів вечірня.
— В виторок і середу, дня 8. і 9. січня
порядок як звичайно, кожної неділі.

Надзвичайні дати на потреби „Рід-
ної Школи“ зложили ВП: о. Іван і
Ольга Липинські, Борислав 25 год. за-
місти півня на доможину ба. ч. Одеса
для Серотинського, помісного у Відні,
надр. Маріан Онисевича 10 год., Осип
Максимов, Каткович 0 год., д-р Роман
Стефанович адв. в Заліцках 25 год., як
збору громадян Заліцка з нагоди 40-
літнього ювілею д-ра Андрія Чайков-
ського, Кооп. Згода з Герошами 37-30
год., Кооп. „Бузучисть“ в Тернополі
72-31 год., Союз Українок у Нової Селі
24-30 год. і кавчє пос. Крушин Союзу
Українок Новоственщини, Василь Манько,
Львів 4-30 год. з нагоди іменин сен. Ні-
кола, Кооп. „Народний Дім“ Токи 100
год., Кружок „Р. Ш.“ в Борках Вели-
ких 28-05 год. з представленням сен. Ні-
кола, Кружок „Р. Ш.“ в Яновку 67-30
год. як надзвичайну збірку, о. Стефан
Онишевський, Купівничі 13 год., Уряд на-
родний в Лисичинках 52-45 год. — ВП.
Нерозв'язання складає ширшу подяку Го-
ловні Управы.

1-09 1-1

ДРІБНІ ОГолошення

За оголошення редакції не відповідає

ГАРСОНКИ, кардоники, пульвери,
камізолки, іржавіти: Віденська ви-
робнича три-отажі, вул. Вибровського
ч. 3. Тел.ф. 4223. 1185 1-5

ЛІКАР Українець, оскда в повний
міст. — Зголошення до Алімїстра-
ції „Діло“ під „Д-р М. М. 5“. 1188 3-4

ГОДИННИКИ „Zenith“, „Longines“ та-
кож бижутерія власного виробу по-
лучає: Домбровська й І. Роза а-
жєвська й „Львів (Готель Жорж)“ —
Догоди умови 181 30-7

ПЧАТКУЮЧИЙ КАНДИДАТ адо-
катський помітує посиди коністи-
та найкраще на провінції. Ласкаво зго-
лошення з поданням усієї приймає зче-
стності: П. Роман Грошницький, канд. адв.
Львів, вул. Театральна ч. 10/11 пов. „Діло
зачетний“ 1169 3-3

ВІСНУВАНІ МАШИНИСТКУ, яка крім
української та польської мови володіє
дуже німецькою та знає елементарно
стенографію, прийме „МАСЛОСЮЗ“.
— Зголошення тільки першорядні
сили. Винагородження після умови. „Ма-
слосюз“, Львів, вул. Косишківська ч. 1 а.
(1172а) 5-5

ФОТОГРАФ ЯНУШЕВИЧ, вул. Ві-
сентого Пола, ч. 1. (біля Зезе-
ної). Тел. 29-60. 1176 3-3

БІЖУТЕРІЯ, ЗОЛОТІ І СІРНИ ПІ-
РОБИ продає за готівку і на ости
від десятих літ у цілм краю всяка
фірма Іван Зальтенрайх, Львів, пз.
Марієвська ч. 2. Купую бижутерія, зо-
лото, ербас, плачу найвищий ціна.
117-7

ПІСКО улюбляють з'ясу до вишукану
для студентів на щодняй час при
вул. св. Марка ч. 20. — Власні інформ-
ції вул. Лутча ч. 17. 1204 5-3

БЕРЕЖАНКА! Подай цінаме тій дитині.

тощо. Знакошій. 1205 1-5

ГРИНІ. Висилаю почтою за посеред-
ною оплачено, гарні, вибрані три-
би (найменше 3 кг.) по 24 год. за кіло-
також повна з чистих савілок з цукру,
боніточка 5 кг. 12 год.; празники овес,
боніточка 5 кг. боніточка за 15 год.
бриляни 5 кг. за 20 год. за невелич-
козські орізи 5 кг. за 12 год. — Ф-ма І.
Штуммер, Кос. ч. м. Коломиї. 11872 3-3

МАТЕРІАЛИ з м'ясою теляти 30 год.
волосінні 75 год. Канапки голбо-
нові 55 год. Фотезики розкладні 45 год.
Отажні 55 год. — **Фабрика З А К**
вул. Личаківська ч. 132. 1191 2-5

ЛІЖКО на спати. Мосяки 24 год.,
Кухонні 13 год., Сарінові 45 год.,
Сіткові 40 год. Виласи дотаті 26 год.
Умивальні 5 год. — **Фабрика З А К**
вул. Личаківська ч. 132. 1191 2-5

МАТАТКУ найкращої якості адо-
катське з ласочних рух (найденіше)
в Пас. Кооп. „РІА“ на вул. Костюши-
ч. 3. 1. пов. Не відмовляйте собі і своїм
дітям сміятися на свята цієї попов-
ної і зворотної ласки. Приноситься свої
посуду. Виласино від год. 8. рано з 2.
попозадні що для хри. свят. 1-2

ДИМИТРО ПІДЖИК з Коринний
Ярослав ур. 894 р. пред. до шку
102 артарів універсально збудовану
жидочку мійською, виставлену через ІКУ
в Ярославі 1207-3

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

Спеціаліст нехоту дотрля. серпа і жовту

д-р Фелікс Гай

Львів, Городецька 46.

432 Пересвітлення Рентгеном. 1-2

Дентист Яків Нас

Львів, вул. Синьківська ч. 17. 1. п.

Скріплювання хітаються зубів злом-
бування і виниклими зубів без болу.
Штучні зуби в каучуку і золоті після
найвищої системи. Напівлітв в повній
податкованості в найкращому часі.
П. і. Уроджені і студентів значимих
ж. полески в сплату. Тел. 65 73.
1141 1-6

ЛІЖКО зовсім
Платеж мате-
рапом, а саме
найвищою ціною
30 год. з про-
міжною виготов-
ою одержати акад-
ку. — **Фабрика**
ЗАК Львів, вул.
Личаківська ч. 132.
1192 3-3

МАРКИ для ПСВ

НА 19-9 рік вилас

АНДРІЙ БЕРЛІНСЬКИЙ

Львів, Словацька 4.

На Ялинку! На Ялинку!

Росинзон Круа

Найліше помісти для Мого найк-
накладом М. Матвійчука у Львові. **Ро-
синзон Круа** має 130 стор. друку
11 ілюстрацій А. Манастарського і до-
кляковою збірку. Ціна прим. в окремі
3-60 год. брешур. 2-80 год. Замов-
ляти в книгарнях і в накладці **М. Мат-
війчука, Львів, Бляхарева ч. 5.**
Также до набути цінами оподатковані
зодітей: Пригоди Качурника 8 гр. 30-
лота рибка 1 год. і Матюшка сі-
лю Залізницького 3-80 год. 1198 3-3

Присилайте передплату!